

ΚΕΦ. ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Ἐιδῶν παντοίων Προτάσεων.

§. τυθ'.

Τῶν προτάσεων, ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν ἐνδιαθέτων Κρίσεων (§. τπδ'), ἀς ἐρμηνεύεν ἔλαχον (§. τυά.), τῆς διαιρέσεως ληφθείσης, αἱ μὲν εἰς Καταφατική, αἱ δὲ Ἀποφατική ὡς δὲ ἐκ τῆς παρεπομίας τῇ καταφάσει, καὶ ἀποφάσει, συμφώνως τε καὶ κατὰ τὸ δέον τοῖς πράγμασιν, οὐ μη, γνωμέναις, αἱ μὲν ἀληθέσσαι, αἱ δὲ ψευδόμεναι. Ως ἑναὶ μὲν τὴν πρώτην τῶν διαιρέσεων, κατὰ τὴν τέλος Ἀποφατικὴ λόγῳ φέσιαν· ἑναὶ δὲ τὴν διαιρέσαν κατὰ τὸ ποιὸν· τὶ γαρ ἐσὶ Ἀπόφασις; Κατάφασις, η Ἀπόφασις· ὅποια δὲ ἐκατέρᾳ; οἵτοι ἀληθής, η ψευδής (1).

§. δ. Ἐκ δὲ δὴ τῆς ὑλῆς, ὡς Φασὶν (2), διπερ ἐσὶν, ὡς ἐκ τῆς τῶν ὅρων πρὸς ἀληθής χέσεως, ἀς μὲν ἀναγκαῖα τε καὶ ἀπαραιτητος ἡ τέλος κατηγορεμένης πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἐσὶ καὶ σωάφεια, ἐν ὑλῃ αὐταὶ ἀναγκαῖα, καὶ ἀποφάνσεις ἀναγκαῖα ἀκέσσην. Εἰσὶ δὲ τοιάτα, αἱ τὰς τοιάδην κατηγορεῖσαι πάσαι, καὶ ἄλλας ἔχειν μη ἀδεχόμεναι· οἷον ὁ ἀνθρώπος ἐσὶ ζῶν, ἐσὶ λογικὸν, ἐσὶ γελασικόν. Ἐνδεχόμεναι δὲ, καὶ σὺ ὑλὴ ἐνδεχομένην, ἀς παρεῖναι μὲν διηλθταὶ, οὐ καὶ ἀπεῖναι διωατοὶ τέλος ὑποκείμενός· ἀπεῖναι δὲ, οὐ καὶ παρεῖναι τέλος ἐνδέχεται· τοιάτα πάσαι αἱ τῶν συμβεβηκότων κατηγορεῖσαι οἷα χωρίσα, η ἀχωρίσα, οἷον ὁ ἀνθρώπος καθόδει, βαδίζει, σιμὸς ἐσὶν, η γρυπὸς πτ., οὐ δὴ καὶ τῶν ἐνδεχομένων ἐσὶν ἐπίσης, καὶ ὅποτερε ἔτυχον εἴναι λέγεται· πρότε ταὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οὐν τὸ πνυταδάκτυλον τὸν ἀνθρώπουν ἐναὶ, καὶ τὰς ἐστὶν ἔλαχτον, οἷον τὸ ἐξεδάκτυλον γυνηθλῖαι, ταῦτη γε δια-

Φέρειν

(1) Τό γε μὲν καταφάσειν, η ἀποφάσειν, ἐπὶ τὸ ποιὸν ἀνύγεδην η κράτησε τῶν προτάσεων.

(2) „Ταῦτα δὲ τὰς χίσας καλάσι, οὐδὲν διηλγεῖσα τῆς τέτον τε-

, χρολογίας, τῶν προτάσεων, ὑλα. „Καὶ ἑναὶ αὐτῶν Φασὶ, τῶν μὲν ἀναγκαῖαν, τῶν δὲ αἰδηστον, τῶν δὲ σιδεχομένων. Αμμών. εἰς τὸ περὶ

Ἐρμῆν.

Φέρειν ἔχεται, ὅτι τῶν μὲν Φασὶ (1) παρεῖται η πρεσβύτερος μαλισα, τῶν ἐπίσης· τῶν δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Φύσεις, καὶ τέχνην· τῶν δὲ ὡς ἐπ’ ἔλαχτον η τύχη καὶ ταῦτομάτον, τὰ διάκετα τῶν σύμματων, δι’ αὖ δηλεῖται η τῆς ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἀγγειας θεόκτιμον ἔχομελόγυποις. Ἀδιώατο δὲ, καὶ σὺ ὑλῃ ἀδιώατο αἱ Ἀποφάνσεις, οὐν οἱ ὄροι εἰσὶν αἰτιπάχοντες, καὶ ὑπ’ αἰλήλων αἰνατρεπόμενοι. Οἰνη η ἀλήθεια ἐσὶ Φεῦδος· οὐκέτιος ἐσὶ τετράγυανος (2). Ἐνθα σημειωτέον εἶναι καὶ πρότασιν σὺ ὑλῃ ἀναγκαῖα μὲν, μηδὲν ἀναγκαῖαν δὲ, αὐτὰς αἰδωτας. Καὶ σὺ ἀδιώατω μὲν, μηδὲν δηλατον δὲ, αὐτὰς αἰναγκαῖαν. Τοιάτα δὲ ἐπὶ ὑλῆς αἰναγκαῖαςτε καὶ ἀδιώατε αἱ ἀποφάνσεις.

§. να. Τῷ δὲ δὴ λόγῳ τῆς ποστοτήτος διαιρεῖται η πρότασις εἰς τινὰ καθόλα, καὶ τινὰ ἐπὶ μέρες, καὶ τινὰ καθ’ ἔκαστα, ὡς δὲν ἐκτάσεως (§. σι.) ἔχοι τῶν ὅρων οὐν αὐτῇ ὑποκείμενος. Τινὲς δὲ ἐκτάσιν σαφῶς τὰ πολλὰ παρεῖστιν οἱ λεγόμενοι (§. σθ') προσδιορισμοι. Τέλος γαρ ὑποκείμενος προσδιορισμῷ καθόλας συμφερομέναις, καὶ η προτασίς καθόλας αἰποφανεῖται· μερικῷ δὲ ἐπὶ μέρες, αὐτὰς αἰδεῖσθαι. Ἀπροσδιορισταὶ δὲ οὗτοι, καὶ αἰτομένοι, η κατὰ κυριωνυμίαν, η δὲ αἰτωνυμίας, η ἀλλως ἐπωσθεν, σημαίνοντος, η Ἀπόφασις Ἀτομικὴ ἐσαι, καὶ καθ’ ἔκαστα, καὶ δι’ ὅλης ὀρισμένην (3). Εἳναι δὲ προσδιορισμῷ μὲν αἴμοισον

(1) Ὁρα Ἀμμών. εἰς τὸ περὶ Ερμῆν. Καὶ Βλεπαρίδ. Λογ. Ἐπιτομ. Κεφ. πη. Ἐνθα ἐπισημαῖται, οὐ τινὰ ἐνδεχομένων ὑλῶν οὐδὲν Ἀριστ. διασεῖται. „Εἰς τε τινὰ ἐνβαθμηταῖς, „οὐδὲν μάζα ὑπάρχεσσαι, καὶ οὐ τινὰ „μέλασσαι, οὐ καὶ κυρίως αἰδεχομένων φτοῖ.

(2) Ἀλλως δὲ οἱ Ἀριστ. τὰς μὲν ἀναγκαῖας καὶ Ἀποδεκταῖς αἰδοῖ καλάν· τὰς δὲ ἐνδεχομένας, Διαλεκτικές· τὰς δὲ ἀδινάτες, Σοφιστικάς. Ἀποδεκταῖς γαρ ἐπισημόνως, αἰνα- κόπας αἰποφάνσεις χρῶμεδα· αἰδόξως δὲ διελεγόμενοι, τὰς ἐνδεχομένων. Σοφισταῖς δὲ, τὰς ἀδινάτες παρασύρομεν.

(3) Ὁρθῶς δὲ οἱ Θεόφραστος τινὲς μὲν καθ’ ἔκαστα αἰρεμένων καλεῖται, τινὲς δὲ μερικῶν ἀριστον. (παρ’ Ἀμμών. οὐ τὸ περὶ Ερμῆν.) Κινεῖται δὲ τις ζητημάτων περὶ τοῖς ὑπέροχοις, πότερόν ποτε τὰς καθόλας ἀποφάνσεσταις καθ’ ἔκαστα δίκαιοις συντριψθεῖν, η τοῖς κατένα μέρος; πρὸς δὲ τις οὐδὲν Φαῖη, οὐδὲ τέρη, ἐπεὶ καὶ ἐκατέραις διαιφέρει τῷ ἔδει. Πρὸς μάτιον τινὰ χρόνου αἴρονται, ταῖς καθόλας συγκατατελεῖσον (Φασὶν) οὐτὶ μάτιον ὅσον σημαίνει πάντα. Φύκε τὸ δὲ μάτιον ὑποκείμενον, ὑσπερ καὶ ταῖς καθόλας, ἀνεδιπτὸς λαμβάνεται, συστολῆς ἄνθος. Διὸ καὶ σὺ τοῖς Ἐπιτομοῖς τῶν Συδαιογύρων, κατὰ τὰς καθόλας τούτες ἐχεις. (Τεχ. τε Νοσῆ Μήρ. Β. Κεφ. γ').